

*Boldog rettegésben
Megnevezetlenül
Nem lehet*

Kein Name, der nannte
sein Gleichlaut
knotet uns unters
steifzusingende
Hellzelt

*Úgyis más lesz, ami lehetne,
és másbogyan, ami volt
Kitérni nincs mód, mondom
Csak semmi volna mindenén túl
A fehér, érzékeny és valós
Csak a Semmi,
a minden másnál tömörebb anyag,
az volna megkapaszkodni
Beszippantani a friss levegőt
Beszippantani az életet
a kimeríthetetlen lélegzet csarnokában,
itt,
a lassan nyíló zuglói ég alatt,
kis kertre néző teraszom
fakorlátjába kapaszkodva, amíg
szívem rítust cserél*

G. ISTVÁN LÁSZLÓ

190. Szellemujj

OTTAVA RIMA-STANZA¹

*Alvóidő, nem való semmi másra,
csak párnámon ne lenne annyi gond,
álomra várni, agyelnémulásra –
egy emlék képe folyton beleront
az egyenletes semmitgondolásba,
amit a felejtés majd visszabont –
apám képe izzik fel retinámon,
álomnak vélném, bár ne volna álom.*

*Nem mond semmit, csak néz ki a szeméből,
ahogy szokott, egyszerre több irányba –
ritmust kísérelő gyűrűs jobb kezétől*

*még egyszer nem leszek hipnotizálva.
Leginkább balra, olykor jobb felé dől
a törzse, ahogy a versre himbálja –
ezt a dallamot tőle ismerem,
ő diktálja, ő vezeti kezem.*

*Tanácsa jó és rossz időben egy –
jobb lesz fiam, ha sosem kérsz tanácsot.
Aki a sosemvoltba visszamegy,
nem tudja már látni, hogy mit hibázott,
nem tud már itt lenni, nem mondja meg,
jobb vagy balkezéből adott-e álmot.
A dünnögő dallamot visszahívja,
elhallgat vele az ottava ríma.*

193. Gyászoló pár

ANYEGIN-STRÓFA²

*A fehér hókásás uton
ganéj, szalonnahéj, gyümölcsbéj –
felidézni már nem tudom,
valami furcsa téli szentély
rémlik fel, fogtam a kezed,
ázott, erőltetett menet –
szilveszter éji vajúdásból
lábadoztál, a rianástól
föltél, gyerekünk elnyeli
mint egy nagy téli ásítás,
kérdő hangsúlyú állítás,
a semmi, ahogy felszedi
a szél, kapaszkodtál, a pelyvát
és velünk görgeti. Ölelj át.*

194. Gyászpróba

RITORNELL³

*Ne hagyd a hónap csöndjét összetörni.
Ragaszkodik Hozzád, ahogy a víz
a forrás zajtalan, hangok közötti
üteméhez ragaszkodik, ha hisz.*

*Az elfelejtett arc is elszakad,
a végigjárt út belül eltörik,
a neked szánt lélegzet fennakad
a párnádon, nem hagy el reggelig:
ragaszkodik Hozzád, ahogy a víz.*

*A csizmatalp a fagyott szűzhavat,
ami a hegy töbrében terül el,
felkavarja, mint szél a madarat,
ami feldúlt fészkén nem énekel –
üteméhez ragaszkodik, ha hisz.*

*A nem éneklés üteme marad
egyedül érvényes tanulógyásza –
nem érhetsz fel hozzá, nézd a havat,
ahogy a gyásznak rendjét magyarázza.
Ragaszkodik Hozzád, ahogy a víz*

*ragaszkodik a legutolsó gyászhoz;
lehetnél a víznek most Te a gyásza:
benned veszítse zaját, ha elátkoz,
benned érjen el utolsó imája
üteméhez, ha hisz.*

1. Nyolc sorból álló strófa, a sorok ötös-hatodfeles jambusok. Rímképlete: abababcc. Byron *Don Juanja* vagy Arany *Bolond Istókja* is ezt használja.

2. Puskin *Anyeginjának* strófái szonettszerű, 14 soros egységek. Sorai rövidebbek a szonetténél, négyes-ötödféles jambusok. A quartinák rendre kereszt-, páros- és ölelkező ríműek, a záró couplet páros rímű. Képlete: ababccddeffegg.

3. Refrénesen ismétlődő sorokat görgető olasz forma. A ritornell a vers elején xyxy rímképletben merül fel, a vers során pedig a keresztrimes strófák végén rímtelen sorokban visszatér. Nálam a képlet: xy1xy2 ababy1, acacy2, adady1, bdbdy2. Bonyolultabb ritornelleknél az x sor is visszatérhet. A sorok ötös-hatodfeles jambusok – a zárósor itt megrövidül. A ritornell másik jelentésében a magyar verstanokban a középen rímtelen tercínák strófáját jelenti, azaz az axa képletű formát.